

Co Tydzień.

No. 16.

Nie jest to pochwałą naszego wieku, iż trzeba dowodzić, o czym przedtem nie wątpiono, iż rodziców kochać i szanować powinniśmy. Ze wstydem brać pióro przychodzi, gdy się widzi i czuje potrzeba takowego dowodzenia. Prześliśmy w tym rodzaju bezbożności przodków naszych, i sprawiedliwie z Horacyuszem powtarzać można.

Aetas parentum peior avis, tulit

Nos nequiores. —

Nie masz uroczystszeo, świętszego prawa nad obowiązki wzajemne rodziców i dzieci; wraz z przyrodzeniem nastalo, wpoione w serca i umysły nasze wśród siebie nosiemy, i ieżeli nieprawość zdaie się ie wykorzeniać, odzywa się mimo usilność naszą ku zatłumieniu głosu tego, i daie przestępcy poznać i uczuć bezbożność, którą popełnia.

Prawodawcy religii wyrok, przepisuiąc sposob, iak cźcie Stwórcę w codziennej modlitwie naleźy, bierze porównanie od cźci rodzicom winney, Sprawce wszech rzeczy zowiąc oycem naszym; a w tym sposobie czczenia daie poznać iakie uszanowanie rodzicom od nas naleźy.

Nie wchodzi w ten sposób uwagi myśl nasza, która zwiedziona nie prawey mądrości podeysciem chcąc nowość uszlachcić, starożytnością gardzi, dla tego nayspewniey, iż iey szacunku nie zna. Nie iest iednak rzecz niepodobna, iżby nie uprzedzone zastanowienie się w niektórych pożądanego nie sprawiło skutku, wyprawdzając ie z błędu, a w reszcie choćby i nie sprawiło, zrażać to prawey ochoty nie powinno, która, ile możliwości oświecać zaślepionych a zbłąkanych na dobrą drogę naprowadzać powinna.

Pierwsze towarzystwa ludzkie krwi związki skoiarzyły; rozplodzone dzieci w rodzicach znalazły nauczycielow, sędzie i obrońce, rodzice w dzieciach trosk, starań, pielegnowania znaydowali nadgrode, w usłudze, w zabawie, a gdy pora doyżrzałości nadeszła, w pomocy i obronie. Wdzięczność i miłość skłodziły zwierzchności iarzmo; iesli iarzmem nazwać można skutek miłego uczucia. Wiek szacowney prostoty, który sprawiedliwie nazwano złotym, nie inszym nad ten rządem się saszczycał, a gdy namiętności zaczęły przewodzić nad skażonemi następcy, te towarzystwa, w których się lepiej nad inne zachowały, pierwiastkowe czynności, znalazły w szczęściu swoim nadgrode, te zaś które się od nich oddaliły, im bardziey dały się powodować szkodliwym nowościom, tym więcey doznały odmian, które ie nakoniec przywiodły do upadku.

Nayszacownieysze a razem naydawnieysze przez Moyżesza ogłoszone ludowi Jzraelskiemu prawodawstwo, wyraźnie ten obowiązek w dziesięciorgu przykazaniach Bożych obwieściło: Czcyi Oyca twego i Matkę twoią, i żeby go tym mocniey wkorzenieć w serca i umysły z nakazem złączyło obietnice doczesney ieszcze nadgrody, abys był długo-wiecznym na ziemi: Ut sis longaevus super

terram. Pełne są księgi pisma Bożego przykładów, pobudek, napomnień ostrzegających, zachęcających, grożących nakoniec karą, któryby obowiązku tego nie zachował.

Naydawniejszych państw prawodawstwa zastanawiały się nayusilniej nad uszanowaniem, a zatył posłuszeństwem dzieci względem rodziców, i do tego stopnia zwierzchność takową rozciągały, iż nadały nieograniczoną rodzicom władzę. Powziętym od Greków dziesięciu tablic prawodawstwem dziecie u Rzymian, póki od oycy uroczyście wyzwolone nie było, tak mu było poddane, iż ten nie tylko majątkiem i wolnością ale i życiem mógł rozrządzać ięgo. Naywyższa stanu władza niemogła odiać tego prawa wykraczającym nawet w tey mierze rodzicom, i woleli szcęgulne złe bez kary niżeli naruszenie powszechnego urzędzenia, które mniemali stosownym do pierwiastkowych praw przyrodzenia.

Do dawnych przykładów ten naywłaściwiey dodać należy, który od naydalszey starożytności dotąd trwa ciągle w Chinach. Państwo to według nietylko ichże własney powieści, ale według uznanych dowodów zasięga owych czasow, w których naypiewsze rządne towarzystwa wszczęły się, nie z kąd inąd więc zasięga sposob rządu, ale z siebie go powzięło. Jakaż iest naydzielniejsza tak ciągle trwałęgo politycyzmu tajemnica? nie inna nad to, które całemu rodzaiowi ludzkiemu nadało przyrodzenie: uszanowanie rodziców. Pierwiastkowe państwa tego nayludnieyszego i śmieie rzec można nayrządnieyszego w świecie zasady czynią pierwszego rządcę powszechnym oycem. Cokolwiek więc ta słodka władza wkłada obowiązkow wzajemnych między rodzicami a dziećmi, te wszystkie ma panujący względem poddanych, poddani względem panującego.

Szczęśliwość Chin pod takim rządem obwieszcza ciągłą od wieków trwałość jego, a lubo doznawali niekiedy odmiany, dobroć istotna ich rządu ustrzegła je od zguby. Zawoiowani od sąsiedzkiego narodu Tatarów iedynym w dziełach ludzkich przykładem przeistoczyli zwycięzców, i dotąd iedną z niemi zachowując całość, celem bytć powinni i przykładem wszystkich narodów.

Żeby bytć uczestnikami ich szczęścia, potrzeba bytć naśladowcami ich cnoty, a wracając się do pierwiastkowego źródła przywrócić rodzicom w kochaniu czi i posłuszeństwie to, co się im od nas istotnie należy. Nie dość jest na zwierzchnem oświadczeniu miłości, na niektórych grzecznościach względach, na mniej kosztownym dogodzeniu ich potrzebom, na oświadczeniu niekiedy lub okazaniu powierzchownego uszanowania. Te czcze obrządki, gdy nie z serca pochodzą, podobne są do złej monety, która choć ma dobrą cechę, gdy nie ma wewnętrznej wartości, użytą bytć nie może.

Kochać rodziców obowiązek łatwy i ten najmniey przestępywanym bywa, ale nie zawadzi się nad tym zastanowić, iaką prawdziwą miłość bytć powinna. Jey przyrodzenie, przeistaczać się w to, co kochamy, a zatym tak działać, iak dla siebie samych, i owszem zapominać o sobie, byle dogodzić osobie kochanej. Częścicy się to iednak nadarza w romansowych sentymentach, niż w tey miłości, która nappierwszą od wzzystkich bytć powinna; nie kocha to dziecie rodziców, które dla nich starania i usilności podiać się niechce, nie kocha to dziecie rodziców, które się ich współczęstwa srzeże, nie kocha to dziecie rodziców, które swój zysk nad ich uszczęśliwienie przenosi, — a dopieroż te odrodne iaszczurki, które dla spadku na ich śmierć czekaia, — albo niemogąc się doczekać, staraia się posiąść, co w ich jest ręku.

Uszanowanie rodziców równie jak i miłość nie na samej powierzchowności zasadzać się powinną, lubo się nią najbardziej obwieszcza. Przekonane wewnętrznie dzieci o powadze rodziców, nie śmiały w najmniejszej okoliczności pozwolić sobie takiego kroku, któryby oznaczał zbyt dużą poufałość; należyta jest w mierze, ale gdy z granic poważenia wychodzi, złe skutki sprawiać zwykła. Dawniejszymi czasami może w zbyt wielkim poważeniu wykraczali rodzice, znośniejsza jednak była takowa przywara, nadto co teraz widzimy, gdy w żadnym posiedzeniu choć i najpoważniejszym rodziców od dzieci rozeznąć niemożna, a niekiedy z takową raczej wzdargą, niż poufałością śmiały sobie poczynać, iż zda się jakby mimo wiek mieli nad nimi pierwszeństwo. Nie śmiał się syn przed ojcem, teraz częstokroć oyciec przed synem matka przed córką stoi. Może się kto odezwać, iż powierzchowność nic nie znaczy, byleby było wewnętrzne uczucie miłości i uszanowania, ale ta powierzchowność nieznacznie owe uczucia nadwęża i słabi, i zapewne nie innej przyczynie winniśmy przestępstwa w tej mierze popełniane, jak tej, iż z pierwiastków rodzice złemu nie zapobiegli.

Gdy czynię wzmiankę z jednej strony o powadze rodziców, z drugiej jakie ma być w dzieciach to poważenie, nienależy ztąd wnosić, iżbym słodki obowiązek czynił iarzem i z rodziców tworzył tyrany, a dzieci w niewolniki przeistaczał. Czyniły to w prawdzie niektóre prawodawstwa, nadając moc rodzicom zaprzędawania i śmierci. Zbytek w każdej porze szkodliwy, chwalić zatym takowych ustaw niemożna; ale w słusznym rzeczy biorąc rozmiarze, właściwie jest rodzicom wykraczać surowością, niż zbyt łagodnym dogadzaniem. Pierwsze wzbudza odrazę i miłość wrodzoną słabi i ni-

szczy, drugie pozbawiając młodość zbawiennego wstrętu, o twarza pole żądzom nieuhamowanym i wiedzy do zguby.

Uskarżają się rodzice na nieczułość i niestworność dzieci i sprawiedliwie, ale niech wniyda z uwagą w samych siebie, a postrzegą, iż po większej części sami temu winni. Uwodzą się zbytnią miłością ku dzieciom w ich niemowlęctwie; w dzieciństwie pieszczą bez miary, w dojrzałszym wieku najmniejszy postępek wielbiąc w prawią w zbyteczne o sobie rozumienie, a ta gdy ie z nimi równa, nadarza niewczesną poufałość, a z czasem i wzgardę. Wszystkie te trzy rzeczy mają wpływ dzielny sposób myślenia młodzieży. Miłość zbyteczna wdruża chęć wygody i dogodzenia sobie, pieszczoty złość, upor zazdrość i rozmaite dziwactwa, poufałość iak się wyżej rzekło zbyteczne o sobie rozumienie, a ztąd nieposłuszeństwo. Coż zatym następuje? oto zupełne zapomnienie nayuroczystszych a razem naysłodszych obowiązków przyrodzenia, z tego zaś zapomnienia i dla rodziców i dla dzieci szkodliwe skutki. Żeby im więc zabezpieczyć nie tylko ostrzegać rodziców i dzieci należy, ale każdy rząd przykładać się do tego iak naysurowiej powinien, iżby wspierał powagę i władzę rodzicielską nad dziećmi; zabezpież tym sposobem zupełnemu skażeniu obyczajow, a zatym upadkowi swojemu. Niech albowiem iak chce modna filozofia wyroki swoje obwieszcza, ten iest właściwy, istotny, konieczny; iż gdzie niemasz cnoty, tam niemasz rządu, a gdzie niemasz rządu tam towarzystwo utrzymać się niemoże.

Cesarz Chiński i syn iego.

Chińczyki mają rozum choć daleko siedzą,

I bajki wiedzą.

Jeden z nich a co większa Cesarz tego ludu

Nie szczędził trudu,

Aby Pan syn następcy iego nie był osłem;

Raz płynął z nim po wodzie, i gdy robił wiosłem

A płynął nucił.

W brzeg uderzył, i ledwo łódki nie wywrocił,

Obydway się przestraszyli.

Korzystając oyciec z chwili,

Rzekł: patrz iak przez niebaczność złem sobie poradził,

Gdybym nie śpiewał, o brzeg nie byłbym zawadził,

Z moiego czynu

Naucz się synu,

Łódka tron, lud jest woda, i nosi ją snadno,

Kiedy sternik niebaczny, łódka idzie na dno.

Cesare Chinski i son isao.

Chinski i soni isao...
I. Dava...
I. Dava...

Al...
K...
A...

W...
K...

K...

R...

C...

N...

N...

I...

K...